



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Ad te tandem, Reverendissime Antistes Maldere, reuertitur oratio nostra:
trepidat illa, atque incerta...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)



Dte tandem, REVERENDISSIME ANTISTES MALDERE, reuertitur oratio nostra; trepidat illa, atque incerta adhuc hæret velut in biuio constituta. Veretur ne grata ingrataue videatur, pro terum quas dixerit magnitudine vel tenuitate. Sed pergendum est tamen, *cùm sciamus etiam Deos non tam accuratis adorantium precibus, quàm innocentia & sanctitate letari, gratioresque existimari qui delubris eorum puram castamque mentem, quàm qui meditatam carmen intulerit.* Hoc tibi Reu^{me} PRAESVL liberè acclamari potest, & tam sine adulatione quàm necessitate laudum nostrarum: Si adhuc dubium fuisset, fortè casuque Rectores terris, an aliquo numine darentur, te tamen liqueret diuinitus esse constitutum. Ita profectò eruditio tua, peruersis hisce temporibus; prudentia, sacræ Reipublicæ administran-

*Plinius in
Panegyrico
Traiani.*

strandæ ; modestia continendæ insolentia ; virtus denique, vitiis conuenit exturbandis. Planè vt factus & natus ætati huic nostræ, & Antuerpiensis Episcopatus gubernationi videare. Olim quidem, & dudum antehac, in eam dignitatem euocari merebaris, sed nescissemus quantum tibi deberet Respublica, si antè euocatus esses. Illud tempus expectatum est, in quo liqueret non tam accepisse te beneficium quàm dedisse. Quando enim aliàs ita anxie fuerunt res Catholicorum, quando ita corroborata hæreticorum audacia? quando ita fracta morum integritas, quãdo magis tamen oppugnata? quando tam afflicta laborauit Pietas, & vehementiùs tamen conuassata? Tu tu MALDERE Præsul optime, leuandis tantis calamitatibus sacro imperio accedere debuisti. Confugit in sinum tuum Antuerpia, tamquam ad aram securitatis; protegere debuisti. Infulam capiti tuo imposuit; onus accipere debuisti.

buiſti. Et hoc libentiùs , quo tuâ ſe manu indigere magis commõſtrauit, cum non inquilinum te ſuum , ſed externum , è magno illo Theologiæ Theatro , Louanio inquam , euocauit . Nec illa profectò aberrauit, te optando ; neque ALBERTVS Archidux prudentiſſimus, adoptando. Teſtabatur domus ipſa quam regebas , quantus eſſes moderator ; domeſtica dicendi differentiſque exercitia , quantus animorum curator ; publicum docendi munus, quantum eſſes Theologiæ ornamentum . In quibus omnibus ita ſemper verſatus es, vt, ipſo veluti Numine ad Dignitatem te aptante , priuata omnia perdiſceres quæ mox eſſes præcepturus ; atque ita exactè & prolixè, vt docendi tempore nihil iam habeas noui perdiſcendum . Ignosce PRAESVL REVERENDISSIME, ſi in tot laudibus tuis quæ ſuperſunt, liberioſorem non tentemus excuſum ; cogis ſilere nos, verecundo tuo pudore , quo noſtra
te en-

te encomia onerare videntur. Veniet
illud tempus, cum se, post fata, ma-
gnis chartis virtus tua finet celebrari.
hos tamen lubens etiam nunc titulos
patiaris.

REVERENDISSIMO
ANTVERPIENSIVM PRÆSVLI
IOANNI MALDERO

PLAVSVS.

Qualis, Atlantei cum succubere lacerti
Æde fatigati superâ, calique prementis
Pondere, stelliparo successit strenuus orbi
Amphiryonades, paribusque innisa polorum
Atria, pendentesque tulit cervicibus axes;
Heu! viduas sedes, & desolata precantis
Aduatica MALDERE subi molimina vitta.
Tot proavum cessere manus, non mole tiaræ,
Non granido sacri lassata robore sceptri:
Sed quos atra dies, quos irrenocabile stamen
Abstulit, & solito leti violentia casu:
Dum cunctis illæsa fides, virtusque supremo
Fine vigil, mediæque etiamnum in morte superstes.
At modo quem vacua deceant insignia vitta
Lumina? sufficiant tantis quæ pectora curis?
Te sacris mundi studiis calique vacantem,

Te